

Katowice, 4.08.2023

dr hab. Tomasz Ingram, Prof. UE
Wydział Ekonomii
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
e-mail: tomasz.ingram@uekat.pl

Recenzja

**Osiągnięcia naukowego dr Magdaleny Gorzelany-Dziadkowiec
Cyklu publikacji pt. „Innowacje w kreowaniu zmian wewnątrzorganizacyjnych i
narzędzi do projektowania systemów zarządzania w organizacjach inteligentnych”
oraz pozostałej aktywności naukowej Habilitantki
w związku z postępowaniem
prowadzonym przez Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości
o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych,
w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości**

1. Wstęp – podstawy formalne recenzji

Podstawą wydania opinii jest pismo prof. dr hab. Pawła Luli, Prorektora ds. Nauki, reprezentującego Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości UE w Krakowie, z dnia 26 czerwca 2023, informujące o powołaniu mnie przez w/w Radę w dniu 22 czerwca 2023 w skład Komisji habilitacyjnej powierzając mi funkcję recenzenta. Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Podstawą prawną dla przeprowadzenia oceny są art. 221 i 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Dokumentacja, która dotarła do mnie jako recenzenta drogą pocztową 30 czerwca 2023 r. jest zgodna z wymaganiami określonymi w aktach prawnych i zawiera:

- wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości;
- kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk ekonomicznych;
- autoreferat, przedstawiający informacje o posiadanych dyplomach, stopniach naukowych, informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych, omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2019 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, charakterystykę publikacji wchodzącej w skład osiągnięcia naukowego,

1

- wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny,
- cykl jednotematyczny pt. „Innowacje w kreowaniu zmian wewnątrzorganizacyjnych i narzędzi do projektowania systemów zarządzania w organizacjach inteligentnych”
- oświadczenia współautorów,
- inne załączniki (potwierdzenie odbycia stażu, przebieg stażu, medal za zasługi, wyróżnienie artykułu),
- pendrive zawierający elektroniczne wersje wskazanych dokumentów.

Pragnę nadmienić, że załączony pendrive zawiera pełną listę opracowań Habilitantki, co umożliwia głębszy wgląd nie tylko w ilościowy wymiar dorobku, ale także w ich jakość. Stwierdzam, że powyższy zestaw dokumentów zawiera materiały umożliwiające przygotowanie recenzji i jest wystarczający do dokonania niniejszej oceny w świetle wymogów wynikających z zapisów Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Dokumenty zostały poprawnie przygotowane i są kompletne.

Dr Magdalena Gorzelany-Dziadkowiec spełnia formalne kryteria wymagane od kandydatów na stopień doktora habilitowanego. Habilitantka uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu nadany uchwałą Rady Wydziału Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Akademii Ekonomicznej w Krakowie z dnia 26 czerwca 2006 roku. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Józef Machaczka, a recenzentami prof. PK dr hab. inż. Janusz Biernacki oraz prof. dr hab. Janusz Teczek. Oświadczam, że nie jestem współautorem żadnej z publikacji, ani recenzentem w procesach wydawniczych w odniesieniu do publikacji wskazanych do recenzji. Zgodnie z zapisami poczynionymi w przedłożonej dokumentacji głównym osiągnięciem naukowym dr Magdaleny Gorzelany-Dziadkowiec jest cykl publikacji pt. „Innowacje w kreowaniu zmian wewnątrzorganizacyjnych i narzędzi do projektowania systemów zarządzania w organizacjach inteligentnych”.

2. Informacja o Kandydatce i przebiegu jej pracy naukowo-dydaktycznej

W 1997 roku dr Magdalena Gorzelany-Dziadkowiec ukończyła studia magisterskie na Akademii Ekonomicznej w Krakowie, na kierunku Ekonomia, specjalność: Przedsiębiorczość i Innowacje. W 2006 roku uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu nadany przez Radę Wydziału Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych

2

Akademii Ekonomicznej w Krakowie (tytuł rozprawy doktorskiej: Pozycja konkurencyjna jako element zarządzania strategicznego w sektorze (na przykładzie firm deweloperskich województwa małopolskiego), promotor rozprawy: prof. dr hab. Józef Machaczka). Pani Doktor jest zatrudniona w Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie, przy czym w latach 1999-2006 była Asystentką w Katedrze Podstaw Organizacji i Zarządzania Wydziału Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych, w latach 2006-2010 była adiunktem w Katedrze Podstaw Organizacji i Zarządzania w/w Wydziału, w latach 2010-2018 pełniła funkcję Adiunkta w Katedrze Strategii Zarządzania i Rozwoju Organizacji, a od 2018 roku jest adiunktem w Katedrze Rozwoju Organizacji w Instytucie Ekonomii, Kolegium Ekonomii, Finansów i Prawa Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. W latach aktywności zawodowej aktywnie współpracowała także jako koordynator projektów realizowanych przez Miasto i Gminę Myślenice, Ministerstwo Sportu i Turystyki, Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego i inne instytucje.

3. Opinia o cyklu publikacji pt. „Innowacje w kreowaniu zmian wewnętrznych i narzędzi do projektowania systemów zarządzania w organizacjach inteligentnych” wskazanym przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2a Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Cykl publikacji pt. „Innowacje w kreowaniu zmian wewnętrznych i narzędzi do projektowania systemów zarządzania w organizacjach inteligentnych”, złożony z 14 publikacji, w tym 8 samodzielnych i 6 współautorskich, wskazany przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe wnosi w mojej opinii znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. Wkład ten polega na wieloaspektowym ujęciu zjawiska innowacyjności w organizacjach różnych typów, ze szczególnym uwzględnieniem zbioru uwarunkowań tych procesów w kontekście dążenia do organizacyjnej doskonałości organizacji inteligentnych. Artykuły tworzące cykl wnoszą wartość poprzez przedstawienie obszernego zbioru determinant procesów innowacyjnych i innowacyjności w organizacjach różnych typów, ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyk wewnętrznych, takich jak kultura, struktura, strategia, przywództwo, kompetencje, poziom otwartości na innowacje, zmiany organizacyjne czy organizacyjne uczenie się.

Ocena doboru tematyki oraz celów publikacji w ramach cyklu

Tematyka innowacyjności organizacji jest powszechnie uznawana za nieodłączny element będący obiektem zainteresowania w naukach o zarządzaniu i jakości. Teoria dotycząca innowacyjności jest niezwykle bogata i wiele już na ten temat wiadomo. Pomimo bogatego stanu wiedzy w badaniach dalej podkreślana jest potrzeba głębszego rozpoznania tego zjawiska organizacyjnego. Cykl publikacji wpisuje się właśnie w ten nurt badań. Z tej perspektywy dobór tematyki podejmowanej przez Autorkę uznaję za ważny poznawczo zarówno z teoretycznego jak i praktycznego punktu widzenia.

Odnosząc się do celów, Autorka formułuje cel główny, wspólny dla wszystkich publikacji tworzących cykl jako określenie wpływu innowacji na kreowanie zmian wewnątrzorganizacyjnych oraz opracowanie narzędzi do projektowania systemów zarządzania, jak również opracowanie autorskiego kwestionariusza służącego do diagnozy i oceny innowacyjnego zarządzania w organizacji oraz weryfikacja jego przydatności. Już na wstępie, pragnę stwierdzić, że cel ten, złożony z trzech celów szczegółowych, jest zamierzeniem ambitnym, a samo sformułowanie go w treści autoreferatu nie budzi większych zastrzeżeń. Realizacja tych celów badawczych, zdaniem Autorki, oparta jest na kilku tezach odnoszących się do trzech części tworzących cykl. Tezy te, które, gdyby poddane zostały badaniu empirycznemu byłyby hipotezami, odzwierciedlone są w treściach artykułów stanowiących fragmenty trzech części cyklu. Jak pisze Autorka, cel główny oraz tezy stanowiły podstawę do sformułowania celów szczegółowych i pytań badawczych. Celów szczegółowych sformułowano łącznie 24, a na podstawie 5 tez postawiono również 9 pytań badawczych oraz 13 pytań badawczych rozszerzających zakres analizy pytań 4 i 5. Zarówno cele szczegółowe jak i pytania badawcze są sformułowane poprawnie i nie budzą zastrzeżeń – w sposób jasny korespondują one również ze wskazanymi przez Autorkę publikacjami tworzącymi cykl. W mojej opinii liczba celów szczegółowych jest nazbyt duża, z drugiej jednak strony ukazuje to wieloaspektowość spojrzenia na problematykę innowacyjności w organizacji. Niemniej, jestem przekonany, że Autorka mogła istotnie zmniejszyć liczbę zamierzeń tak, aby można było w sposób jednoznaczny rozstrzygnąć o ich osiągnięciu bądź nie. Same cele szczegółowe są ambitne, a w moim przekonaniu Autorka zdołała je w satysfakcjonującym stopniu zrealizować w ramach publikacji tworzących cykl.

Podsumowując moją ocenę doboru tematu, uważam, że temat ten jest donośny, a badania odnoszące się do innowacyjności są niezbędne. Z tej perspektywy cykl oceniam

jednoznacznie pozytywnie. Także konstrukcja celów i pytań badawczych nie budzi większych zastrzeżeń, co przekłada się na moją pozytywną ocenę tego aspektu dorobku. W moim przekonaniu Autorka demonstruje umiejętność odnajdowania interesujących i ważnych poznawczo tematów, prawidłowo formułuje cele i pytania badawcze, co z kolei potwierdza posiadanie kompetencji oczekiwanych od kandydatów do stopnia doktora habilitowanego w naukach o zarządzaniu i jakości.

Wartość naukowa poszczególnych fragmentów cyklu

Pierwsza część cyklu dotyczy roli innowacji w projektowaniu zmian w organizacji (4 publikacje). W części tej Autorka opracowała koncepcję drzewa decyzyjnego w odniesieniu do otwarcia na innowacje oraz wskazała obszary potencjalnych zmian w projektowaniu systemów zarządzania (Opening to innovations in the development of small and medium-sized enterprises. Fundamentals of Management in Modern Small and Medium-sized Enterprise, 2011), wskazała obszary innowacji w zarządzaniu i zidentyfikowała źródła innowacji (Innowacyjne zarządzanie jako element uzyskiwania przewagi konkurencyjnej małych i średnich przedsiębiorstw. Perspektywy rozwoju przedsiębiorczości w warunkach niepewności i ryzyka), zaprezentowała klasyfikację innowacji oraz podała autorską definicję innowacji w zarządzaniu oraz wskazała determinanty innowacji w zarządzaniu wskazując na ich wpływ na sprawność działania (A comparison of innovations in management in Austrian and Polish universities. Business and Non-Profit Organizations Facing Increased Competition and Growing Customers' Demands) oraz zidentyfikowała wpływ procesów innowacyjnych na kształtowanie infrastruktury materialnej, instytucjonalnej i intelektualnej organizacji opracowując również modelowe ujęcie procesów innowacyjnych przedstawiający ich rolę w tworzeniu wskazanych typów infrastruktury (The innovation proces in local development – the material, institutional and intellectual infrastructure shaping and shaped by innovation. Technological and Economic Development of Economy. 2019).

Ta pierwsza część cyklu odnosi się stricte do problematyki innowacyjności i ich roli w kształtowaniu zmian organizacyjnych. Wkład do teorii w tym zakresie w moim przekonaniu polega przede wszystkim na uporządkowaniu stanu wiedzy dotyczącej innowacyjności w organizacji, autorskim ujęciu determinant i uwarunkowań innowacyjności w organizacji, oraz opracowaniu autorskiego narzędzia pomiaru innowacyjności dla potrzeb dalszych publikacji tworzących cykl. Poszczególne opracowania tworzące ten fragment cyklu są spójne i tworzą

jedną całość. Treści prezentowane w nich wzajemnie się uzupełniają tworząc obszerny obraz innowacyjności z perspektywy organizacyjnej.

Druga część cyklu, złożona z 7 publikacji odnosi się do szeroko rozumianych zmian wewnątrzorganizacyjnych i ich powiązania ze sprawnością zarządzania przedsiębiorstwem. Wskazany przez Autorkę wkład odnosi się do identyfikacji infrastruktury intelektualnej w organizacji oraz uwarunkowań przedsiębiorczości wewnętrznej (Intraprzedsiębiorczość w tworzeniu infrastruktury intelektualnej organizacji. Przegląd Nauk Ekonomicznych, 2017), wspierania przedsiębiorczości społecznej, w odniesieniu do której Autorka omawia koncepcję parasola przedsiębiorczości społecznej (Educational activities for developing social entrepreneurship. Entrepreneurship-Education, 2020), opracowania modelu przywództwa charakterystycznego dla organizacji uczącej się (The model of leadership in learning organization. Knowledge, Economy, Society: Reorientation of Paradigms and Concepts of Management in the Contemporary Economy, 2015), wskazaniu roli koncepcji hedgehog oraz procesów towarzyszących jej wdrażaniu oraz jej wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstwa (Wykorzystanie koncepcji „hedgehog” w zarządzaniu przedsiębiorstwem. Społeczne aspekty Marketingu i Cyfryzacji – Wybrane Zagadnienia, 2020), wzbogacenia wiedzy odnoszącej się do zmian wewnątrzorganizacyjnych, zwłaszcza w kontekście organizacji inteligentnych (Stimulants and barriers of converting a small enterprise into an intelligent organization. Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej. Organizacja i Zarządzanie, 2020), określenia profilu kompetencji kierowniczych sprzyjających procesom innowacyjnym w organizacjach (Management competence as a determinant of innovation in management – Results of pilot studies. Network, Innovation, and Competence-Based Economy, 2019) oraz opracowania modelu kształtowania kultur sprzyjających otwartym innowacjom na uniwersytetach (Finding links between organization’s culture and innovation: The impact of organizational culture on university innovativeness. PLoS ONE, 2021).

Wkład drugiej części cyklu polega przede wszystkim na wskazaniu na wielopłaszczyznowe determinanty wewnętrznych zmian organizacyjnych, powiązaniu zmian z problematyką przedsiębiorczości wewnętrznej, działań sprzyjających zachowaniom przedsiębiorczym oraz charakterystykom kluczowych decydentów organizacyjnych, a także osadzeniu rozważań w płaszczyźnie kultur organizacyjnych, przywództwa. Całość spina koncepcja organizacji inteligentnej oraz problematyka innowacyjności do takiego typu organizacji prowadząca. Artykuły i rozdziały w tej części cyklu są nieco mniej spójne, przy czym odbieram to raczej

jako zaletę, niż wadę, gdyż umożliwia to wieloaspektowy wgląd w złożoną naturę innowacyjności w organizacjach inteligentnych.

Ostatnia, trzecia część publikacji tworzących cykl jest swoistą kłamrą dla prowadzonych w dwóch pierwszych częściach cyklu rozważań i odnosi się do narzędzi, modeli i zastosowań. W pierwszym z artykułów Autorka opracowuje własny, wielopoziomowy model przedsiębiorczości wewnętrznej (Wielopoziomowy model przedsiębiorczości wewnętrznej w rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw. *Ekonomika i Organizacja Przedsiębiorstwa*, 2017). W drugim, wkład polega na opracowaniu narzędzia pomiaru zarządzania innowacyjnego oraz oceny jego parametrów psychometrycznych (Measuring innovative management with the management innovation assessment tool. *Challenges in Economic Policy, Business and Management in the COVID-19 Era*, 2021). Natomiast wkładem trzeciej publikacji jest opracowanie modelowego ujęcia implikacji innowacji produktowych i w zarządzaniu dla funkcjonowania przedsiębiorstw dotkniętych kryzysem wynikłym z pandemii koronawirusa (COVID-19: Business innovation challenges. *Sustainability*, 2021).

Jak wskazano, część ta kłamruje rozważania i stanowi ich rozwinięcie, a opracowane modele i kwestionariusze są w moim przekonaniu wartościowymi konceptualizacjami zachęcającymi do dalszych badań naukowych w obszarze wskazując na zasadność wieloaspektowego traktowania innowacyjności w przedsiębiorstwie, organizacji.

Wśród publikacji tworzących cykl, wskazanych do oceny, szczególnie wysoko oceniam artykuły opublikowane w czasopismach *Technological and Economic Development of Economy*, *PLoS ONE* i *Sustainability*, oraz rozdział w pracy zbiorowej *Business and Non-Profit Organizations Facing Increased Competition and Growin Customers' Demands*. Są to opracowania dojrzałe, poprawne metodycznie i bardzo wartościowe z perspektywy naukowej. Szczególnie wartościowy jest w moim przekonaniu artykuł opublikowany w czasopiśmie *Sustainability*, w którym bardzo dobrej podbudowie teoretycznej towarzyszy adekwatnie dobrana metodyka badań oraz wyniki badań na próbie 622 pracowników, właścicieli przedsiębiorstw i menedżerów, adekwatne metody analityczne oraz obszerna dyskusja i nieoczywiste wnioski. Wkład w rozwój teorii nauk o zarządzaniu i jakości w tym przypadku polega na opracowaniu modelu biznesu opartego na innowacjach dla przedsiębiorstw funkcjonujących w trudnych warunkach gospodarczych. Jest to oryginalna, autorska koncepcja zasługująca na empiryczne przetestowanie, wynikająca z pogłębionego przeglądu literatury oraz z prowadzonych analiz empirycznych. Wartościową stroną dorobku są także tworzone przez Panią Doktor narzędzia badawcze i modele konceptualne, a na szczególną uwagę

zasługują tutaj „Kwestionariusz oceny innowacyjnego zarządzania MIAT”, modelowe ujęcie wpływu kultury na innowacyjność uniwersytetów oraz „Model biznesowy dla przedsiębiorstw funkcjonujących w bardzo trudnych uwarunkowaniach otoczenia zewnętrznego”. To solidne konceptualizacje złożonych problemów naukowych, które znacząco poszerzają wiedzę dotyczącą funkcjonowania szeroko postrzeganych organizacji.

Podsumowując moją ocenę wartości merytorycznej recenzowanego cyklu pragnę stwierdzić, że w moim przekonaniu wnosi on istotny, znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. O opinii tej przesądza przede wszystkim połączenie oczywistych i nieoczywistych aspektów funkcjonowania organizacji powiązanych z innowacyjnością i działaniem organizacji inteligentnych, wielość interesujących modeli, koncepcji i narzędzi pomiaru proponowanych przez Autorkę do dalszego empirycznego sprawdzenia, interesująca propozycja przyszłych badań empirycznych oraz relatywnie wysoka ogólna wartość publikacji – choć nie wszystkie z nich są jednakowej jakości.

Dobór narzędzi i metod badawczych

Jak wspomniałem powyżej, poziom publikacji tworzących cykl jest w moim przekonaniu zróżnicowany. Są wśród nich publikacje, które oceniam wysoko – np. “A comparison of innovations in management in Austrian and Polish universities” (2018), “The innovation process in local development – the material, institutional, and intellectual infrastructure shaping and shaped by innovation” (2019), “Finding links between organization’s culture and innovation: The impact of organizational culture on university innovativeness” (2021), “Measuring innovative management with the management innovation assessment tool” (2021), czy “COVID-19: Business innovation challenges” (2021); Są i takie, które są słabsze - “Wykorzystanie koncepcji “hedgehog” w zarządzaniu przedsiębiorstwem” (2020), “Intraprzedsiębiorczość w tworzeniu infrastruktury intelektualnej w organizacji” (2017), “Innowacyjne zarządzanie jako element uzyskiwania przewagi konkurencyjnej” (2013). Niemniej, ogólnie poziom poszczególnych publikacji jest adekwatny dla kandydata do stopnia doktora habilitowanego w naukach o zarządzaniu i jakości.

Od strony metodycznej, Autorka posługuje się wieloma różnymi technikami badawczymi, i czyni to w znacznej mierze w poprawny sposób. Częścią wspólną wszystkich artykułów są przeglądy literatury – i w tym zakresie cykl budzi mieszane uczucia. Część artykułów oparta jest w moim przekonaniu na zbyt wąskim i wycinkowym przeglądzie stanu wiedzy. Jest tak w

przypadku pozycji: #1 (13 przywołanych pozycji literatury), #2 (10 pozycji literatury), #5 (11 pozycji literatury), #7 (12 pozycji literatury), i #9 (9 pozycji literatury). W tych publikacjach brakuje w moim przekonaniu skonfrontowania formułowanych twierdzeń z aktualnym stanem wiedzy. Z drugiej strony w cyklu są również publikacje, w których przeglądy literatury przeprowadzono wzorcowo – to prace opublikowane m.in. w PLoS ONE i Sustainability. W odniesieniu do postępowania w zakresie przeglądu literatury wskazane do oceny główne osiągnięcie budzi zatem mieszane uczucia, niemniej Autorka, jak wskazują bardzo dobrze przygotowane artykuły, potrafi w sposób poprawny przeprowadzać analizy literatury i wnioskować z nich. Kompetencja ta jest w moim przekonaniu udowodniona w stopniu ledwie wystarczającym.

W odniesieniu do projektów badań, na uwagę zasługuje fakt oparcia poszczególnych publikacji cyklu na różnych projektach badawczych, których wspólną płaszczyzną jest innowacyjność. W zasadzie nie mam większych zastrzeżeń w odniesieniu do doboru metod badawczych do podejmowanych w artykułach problemów naukowych. Także same projekty badań są w znacznej mierze poprawne, a przygotowanie i przeprowadzenie badań nie budzi wątpliwości. Także opis metodyki w większości przypadków jest wystarczający do replikacji prowadzonych dociekań empirycznych w podobnych lub innych warunkach organizacyjnych.

Od strony metodycznej należy docenić posługiwanie się metodami charakterystycznymi zarówno dla badań jakościowych (studia przypadków), jak i badań prowadzonych w nurcie ilościowym. Jak wspomniałem, badania te są na ogół poprawnie projektowane, a wnioski z nich wynikające ciekawe. Niemniej, zastrzeżenia budzi strona analityczna – wykorzystane metody analizy zgromadzonego materiału badawczego. Po pierwsze, Autorka w znakomitej większości publikacji (13 z 14) wykorzystuje do analizy zgromadzonego materiału bardzo ogólne metody analityczne – w większości przypadków są to jedynie częstości. Samo w sobie nie jest to wadą, jednak mając na uwadze chęć wnioskowania o zależnościach deklarowaną w części publikacji, taka metoda analizy danych nie wydaje się wystarczająca. Po drugie, część badań wykorzystanych do opracowania recenzowanych publikacji ma charakter pilotażowy (np. #5) – rodzi to pytanie o badania właściwe – dlaczego takie nie zostały przeprowadzone? Po trzecie, w części publikacji, w których przedstawiane są wyniki realizacji badań opartych na studium przypadku (np. #3, #9) Autorka wykorzystuje częstości, co nie jest zabiegiem błędnym, jednak w takim przypadku bardziej zasadne byłoby raczej wnioskowanie na podstawie wypowiedzi respondentów, a liczby stanowiąc powinny jedynie ilustrację, a nie podstawę wnioskowania. Po czwarte, nie do końca popieram powszechne, jak się wydaje, podejście zakładające tworzenie

autorskich narzędzi badawczych, zwłaszcza wtedy, gdy istnieją już sprawdzone empirycznie konceptualizacje. O ile samo zamierzenie przygotowania narzędzia badawczego oceniam pozytywnie – pod warunkiem, że wzbogaca ono znacząco instrumentarium badawcze – o tyle, można w takim przypadku oczekiwać empirycznej weryfikacji własności psychometrycznych takiego narzędzia przed jego właściwym zastosowaniem. W pracach Autorki, pomimo wskazania, że opracowane zostały narzędzia badawcze, często nie stanowią one załącznika, co jest w moim przekonaniu praktyką utrudniającą replikowalność badań. Wymusza to bowiem kontakt z Autorem celem dostępu do stworzonej konceptualizacji. Jednak pragnę nadmienić, że instrumentarium badawcze Autorki konsekwentnie się rozwija, czego dowodem jest poprawna już od strony analitycznej publikacja w czasopiśmie PLoS ONE czy bardzo interesująca ostatnia publikacja z cyklu – opublikowana w Sustainability. Moja ocena tego aspektu cyklu jest neutralna. Z jednej strony Autorka jest świadoma i potrafi wykazywać się bardzo dobrym warsztatem metodycznym, a z drugiej, publikacje są w istocie bardzo różnicowane pod tym względem.

Podsumowując tę część recenzji, pragnę wskazać, że w moim przekonaniu Autorka wykazała się znajomością metod i technik badawczych oraz umiejętnością ich poprawnego zastosowania w stopniu minimalnie wystarczającym. Za oceną taką przemawiają argumenty związane przede wszystkim z umiejętnością projektowania badań i doboru adekwatnych metod badawczych, w mniejszym stopniu natomiast kompetencje analityczne – zarówno w obszarze analiz literatury jak i analizy danych empirycznych. Niemniej, w moim przekonaniu, Autorka zaprezentowała wymagane od kandydatki do stopnia doktora habilitowanego umiejętności konceptualizacji złożonych problemów organizacyjnych oraz projektowania i przeprowadzania badań empirycznych.

Podsumowując ocenę całości cyklu, a w szczególności doboru tematu, celów i pytań badawczych, wartość poszczególnych pozycji cyklu, oraz walory metodyczne recenzowanych opracowań, wszystko to przekłada się na pozytywną ocenę cyklu, który w moim odbiorze wnosi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, zgodnie z zapisami art. 219 ust 1. Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

4. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych Kandydatki, z uwzględnieniem aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Na wstępie pragnę zaznaczyć, że Kandydatka jest osobą aktywną naukowo, a w latach 2006-obecnie opublikowała 2 monografie zespołowe, 43 artykuły w czasopismach naukowych (17 indywidualnych i 26 zespołowych), 26 rozdziałów w monografiach (16 indywidualnych i 10 zbiorowych), 2 artykuły w materiałach konferencyjnych, co łącznie daje 73 publikacje po uzyskaniu stopnia doktora. Od strony ilościowej dorobek Kandydatki nie budzi zastrzeżeń i wątpliwości. W zasadzie cały pozostały dorobek Kandydatki wpisuje się w obszar nauk o zarządzaniu i jakości, a podejmowane tematy powiązane są z tematyką konkurencyjności przedsiębiorstw, sektorów i regionów, w szczególności innowacyjnością, wyborami strategicznymi, uwarunkowaniami konkurencyjności, organizacjami uczącymi się, przedsiębiorczością i odnową przedsiębiorstwa. Od strony jakościowej dorobek ten jest nieco zróżnicowany, niemniej Pani Doktor konsekwentnie posługuje się zarówno metodami ilościowymi jak i jakościowymi w badaniach empirycznych, a ogólny poziom publikacji oceniam jako dobry. Dzięki publikacjom w czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz w języku obcym rozpoznawalność Pani Doktor w obszarze w tym okresie od momentu uzyskania stopnia doktora znacząco wzrosła, co oceniam pozytywnie. Dorobek Autorki jest również rozpoznawany w skali ogólnopolskiej. Od strony rozpoznawalności, zgodnie z danymi przedstawionymi przez Kandydatkę, dorobek był cytowany łącznie 93 razy, a w bazach Google Scholar liczba cytowań prac Pani Doktor wynosi 162 (z autocytowaniami). W dorobku są 4 publikacje z dodatnim IF, co oceniam jednoznacznie pozytywnie (łączny IF=14.599), a prace te są cytowane. Zatem od strony jakościowej pozostały dorobek publikacyjny Kandydatki także oceniam pozytywnie.

W dorobku Pani Doktor na uwagę bez wątpienia zasługuje również staż naukowy, zrealizowany w University of Applied Sciences Upper Austria School of Informatics/Communications/Media Softwarepark, gdzie swoje kompetencje badawcze rozwijała pod opieką dr Martiny Gaisch. Wymiernym efektem tego stażu są publikacje w dobrych, uznanych międzynarodowo publikatorach. Pani Doktor uczestniczyła także w międzynarodowych warsztatach letnich w 2017 i 2021 roku we wspomnianym uniwersytecie.

Pani Doktor posiada także kompetencje związane z realizacją zadań wynikających z udziału w projektach finansowanych ze źródeł zewnętrznych (w 2020 i 2022 roku – program POTENCJAŁ), a latach 2007-2019 aktywnie uczestniczyła w realizacji 13 projektów

badawczych realizowanych w ramach tzw. Badań Statutowych Katedry, w której jest zatrudniona.

Pani Doktor aktywnie popularyzowała wyniki prowadzonych przez siebie badań naukowych w ramach wystąpień na 48 konferencjach naukowych, przy czym podczas tych konferencji wygłosiła 38 referatów, a w 14 konferencjach uczestniczyła bez wystąpienia. Pozytywną stroną Kandydatki jest także aktywność organizacyjna w zakresie przygotowania i prowadzenia konferencji naukowych – Habilitantka współorganizowała międzynarodową konferencję naukową w 2015 roku. Od 2006 roku wykonała także 10 recenzji artykułów naukowych.

Pani Doktor również aktywnie podejmuje współpracę z sektorem gospodarczym, a w tym obszarze wspierała od strony koordynacyjnej między innymi Miasto i Gminę Myślenice koordynując szereg inicjatyw i projektów praktycznych, koordynowała również projekty dla Ministerstwa Sportu i Turystyki oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego. Na uwagę zasługuje także zaangażowanie w popularyzację sportu i aktywność w ramach Rady Nadzorczej Spółki Sport w Myślenicach, członkostwo w Zarządzie Małopolskiego Związku Piłki Nożnej, udział w roli delegata na zebraniach PZPN czy wice przewodniczenie Komisji Piłkarstwa Kobiecego MZPN.

Wobec powyższego, w mojej opinii **całość pozostałego dorobku naukowo-badawczego dr Magdaleny Gorzelany-Dziadkowiec spełnia wymagania ustawowe stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości**. Aktywność publikacyjna jest dobra, dorobek ma zasięg ogólnokrajowy, przy czym niektóre z publikacji mają zasięg międzynarodowy, a wysoce ocenić należy aktywność projektową Habilitantki. Mocną stroną dorobku jest także staż naukowy. Wszystko to razem przekłada się na pozytywną ocenę pozostałego dorobku naukowo-badawczego Pani Doktor.

5. Wniosek końcowy

Zgodnie z art. 219 ust 1. Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stopień doktora habilitowanego może być zasadnie nadany osobie, która posiada stopień doktora; posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, które stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny, w tym co najmniej 1 monografię naukową lub cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub

recenzowanych materiałach naukowych z konferencji naukowej; oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Doktor Magdalena Gorzelany-Dziadkowiec, w moim przekonaniu, spełnia te kryteria w stopniu satysfakcjonującym. Przedstawiony do oceny cykl publikacji zatytułowany „Innowacje w kreowaniu zmian wewnątrzorganizacyjnych i narzędzi do projektowania systemów zarządzania w organizacjach inteligentnych” wnosi w moim przekonaniu istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. Autorka udowadnia umiejętności prowadzenia dyskursu naukowego, projektowania, prowadzenia i wnioskowania z prowadzonych badań empirycznych. Ten aspekt dorobku zasługuje w moim przekonaniu na pozytywną ocenę. Podobnie rzecz się ma z oceną pozostałego dorobku naukowo-badawczego, w którym na pozytywną ocenę zasługuje zarówno staż naukowy, jak i aktywność publikacyjna w wymiarze ilościowym i jakościowym, uczestnictwo w konferencjach naukowych oraz prace w ramach zespołów badawczych.

Wszystkie powyższe przesłanki skłaniają mnie do konkluzji, że dr Magdalena Gorzelany-Dziadkowiec spełnia w stopniu wystarczającym kryteria, o których traktuje art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. **Popieram zatem Jej wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.**

04.08.2023
Tomasz Jędrzejewski